

மாமபுருஷனுடைய ப்ரதிவஸ்து
 பூர்ணத் த்தைப்பற்றிய
 கருவாசாரி பர்களின்
 ள்ளத்தை விளக்கிக். ாடடவல்ல

ந ய த ச க த

ஸ்ரீ காஞ்சி பிரதீகாபயங் ரம்
 அன் னா ராசாரி பர்
 இயற்றியது.

Aahanka Sanku
 ★ *Sweep*

காஞ்சிபுரம்
 ஸ்ரீ ஸாதர்சன அக் கூடத்தில்
 அச்சிடப்பெற்றது.

ஸ்ரீ:

பேரருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார் திருவடி ளேசரணம்
ஆழ் ாரெம்பெருமானார்ஜீயர் திரு டிகளே சர ம்

பரமபுருஷனுடைய ப்ரதிவஸ்துபூர்ணத்வத்தைப் பற்றி
பூந் தேசிகன் முதலான பூருவா சாரியர்களின்
திருவுள்ளத்தை விளக்கிக் காட்டவல்ல

அ த பு த ச க தி

பூந் காஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர்

இயற்றியது.

ஃலோ தேசிகவந்தநமாலாத்விதீய புஸ்தகவிமர்சுரபய்தம
ஸகலவிபுதாபிநந்த்யம் ஸததம் ஜேஜேது ஜகதி க்ருதீர் நம்

முகல் அத்யாப .

பரம புருஷனொருவனுள்ளென்பதையும் அவனுடைய
ஸ்வரூபரூப குணதிகள் இப்படிப்பட்டவை யென்பதை
யும் நாம் சாஸ்த்ரங்களைக் கொண்டு அறிகிறோமேயல்லது
வேறு எதனாலும் அறிகின்றிலோம். அதீந்தரியமான
விஷயங்களில் நமக்கு சாஸ்த்ரமே கைவிளக்கு. அல்பஜ்ஞர்
களான நாம் சாஸ்த்ரங்களில் நேராக இறங்கித் தத்துவங்
களையும் மகாமங்களையும் உணர உரிமையுடையோமல்
லோம். * சாஸ்த்ரஜ்ஞாகம் பஹுக்லேசம் புத்தேச் சலந
காரணம், உபதேசாத் ஹரிம் புத்த்வா * என்று சாஸ்த்ரமே

அத்புத சக்தி

ரட்டின ட்டனையிலே தத்வதர்சிகளான மஹாப்ராஜ்ஞர் கள் வெண்ணெய் க ந்து திரட்டியெடுத்துக் கொடுக் குமாபோலே லலிதமாக எடுத்துரைத்து வைக் அது கொண்டு உணரவே நாம் அதி ரிகள் எதிலும் எ ிகும் ஸம்ப்ரதாய பேத மென்று ஒன்று தோன்றியிருப்பதனால் இன்ன ம்ப்ரதாயஸ்தர் இன்ன ஆசார்யருடைய ஸ்ரீ ஸூக்தி னையே நிதியா க் கொள் தென்றும் அவற்றையே போஷித்துப் பேசுவதென்றும் ஒரு பத்ததி இருப்பதனால் அவர் ள் தம் தம் ஆசார்யருடைய ஸ்ரீ ஸூக்தி ளில் த்திருக்கிற . ம்பி ' கயினால் திருப்பித்திருப்பி ஸ்வமதத் தயே விதா வெளியிட்டு் கொண்டு காலக் கழிக் கிரார் ள். இந்த மருமத் த யாரோ சில மஹா மேதாவி களே ண்டு இப்படி பக்ஷபாதி ளாய்ப் பேசியும் எழுதி யும் போருகிற ர் ளின் ார்த்தை ளில் ாம் செவி கொடுக் வோ ண் செலுத்தவோ த ரது; மத்யஸ்தர் களான ஆசாரியர் ளின் திருவாக்குக்களைக் கொண்டே தத்து த்தை உணரவேணும் என்று துணிந்து விவாதி ளான இரண்டு ம்ப்ரதாயஸ்தர்களு ிகும் பொது ரக ிள்ள ஆசாரியர் ளின் ஸ்ரீ ஸூக்திகளையே கொண்டு தத்வநிஷ் ிஷம் செய்கிறார்கள். இதுதான் ராஜமார்க்கம்.

உபய ம்ப்ரதாயஸ்தர் ளுக்கும் பொது ரகச் சில ஆசாரியர் ள் உ மறிய விளங்குகின்றார்களன்றோ. ஸ்ரீ பாஷ்ய ரார் கூரத்தாழ் ான் பட்டர் ச்ருதப்ரகாசிகா சார்யர் என்னும் மஹாசார்யர்கள் பொதுவானவர்க ளென்பது நிர்விவாதம் விவாத க்ரஸ்தமான விஷய ுகளை மத்யஸ்தத்ருஷ்டியுடன் நிஷ்கர்ஷிக்கவேண்டும்போது மேற்குறி த மஹாசார்யர்களின் ஸ்ரீ ஸூக்திகள் எப்படி யுள்ளன? என்று விமர்சிப்பதே ப்ராமாணிகர்களுக்கு

உற்றது. அர்களின் திவ்ய ஸூக்தி எளிற் றிப் பஷ்டமா த் தெரியாத விஷய ள்ளிற்றுந்தா' அற்றில் அரர்கள் தம் தம் [அநாதாரண] ஆசாரியரின் ஸூ ஸூக்தி ளைக் கொண்டு தெளிவுபெறலாம். பொதுவான ஆசாரியர் ளின் திரு ராக்குக்களில் ஸ்பஷ்டமா வும் ஸுஸ்பஷ்ட மா வும் விளங்குகின்ற விஷய ளிற்கூட ஏகதேசி ளின் அபிப்பிராயத்தையே திடமாகக் கொண்டு போராடு வதென்பது விவேகிகளின் பணியாகுமோ ?

சிலருடைய கொள்கை என்னவெனில் மற்றையா சாரியர்களின் திருவாக்குக்கள் எப்படியாவது இருக்கட் டும்; அவற்றைப்பற்றி நமக்கு விசாரமே வேண்டா; நமக் றென்று வாய்த்த அநாதாரண ஆசாரியருடைய திருவா கில் ஸ்பஷ்டமாக எவ்வண்ணம் வெளிவந்துள்ளதோ அவ் வண்ணமே தான் ராம் கொள்ளவேண்டும் என்பதாக. இக்கொள்கையத் தப்பென்று நாம் சொல்லலாகாது. ாசார்ய பக்தியின் னம் விள குமிதில். ஆனால் இத்தைய கொள்கை ரஹஸ்யமா ஸ் ள்ருஹத்தினுள்ளே போற்றத் தகுமே யன்றி ஸதஸ்ஸூக்குப் பயன்படாது. விவாதம் விளையாத வளவில் கேட்பமே. விவாதம் வளர்ந் திட்டால் ஸ்வாசார்ய ஸூக்தியென்கிற அபிமானத்தை றெ கு தூரத்தில் விலக்கிவைத்திட்டு பொதுவான ஆசாரி யர்களின் ஸூ ஸூக்திகளை மாத்திரமே தஞ்சமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

இனி ப்ரக்ருத விஷயத்திற்கு வருமே ராம். எம்பெரு மான் றுக்கும் நிறைந்த பாஞ்சோதி யென்று டல மனைத் தும் உணரும். ருதரிய ஸ்ரீராமாயக் ர்தெங்கும் பரந்துறையும் ஒருதனி ராய மென்றால் உன் பெரு மக்கு

அளவாமோ? என்று போற்றுகிறார்கள் பக்தர்கள். அணுவான பதார்த்தங்களினுள்ளும் பகவான் நிறைந்துள்ள என்பது வேதாந்திகளின் கொள்கை. (1) உட்புறம் வெளிப்புறம் என்று இரண்டிடங்கள் பகுத்து வகுத்துக்காட்டக் கூடிய பொருள்களாயிருந்தால் அவற்றில் உள்ளேயும் புகுந்துள்ள என்று ஒப்புக் கொள்ளலாம். அணுபதார்த்தங்களுக்கு இங்ஙனே பகுத்துக் காட்டக்கூடிய நிலைமை இல்லாமையால் அப் பொருள்களின் பகவான் உள்ளேயுள்ளான் என்று ஒப்புக் கொள்ள இயலாது என்பது ஒரு ஆக்ஷேபம். (2) உள்ளேயுள்ளான் என்று ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய விடத்திலும் பகவான் தன்னுடையஸ்வரூபம் அவ் ளவுண்டோ அவ்வளவும் அடங்க வியாபித்துள்ளான் என்று இசையத்தகாது; ஏனென்றால் ஒரு வஸ்து விலேயே பகவானது ஸ்வரூப மடங்கலும் அடங்கிப் போகுமானால் மற்றும் உலகிலுள்ள அபரிமிதங் ளான வஸ்துக்களிலும் அந்த ஸ்வரூபம் வியாபித்திருக்க வேணுமல்லவா? அதற்கு அவகாசமில்லாமற் போகுமே. ஒரு உதாரண தனக்குள்ள பொருள் னை யெல்லாம் ஒரு யாசனாக்கே பூர்த்தியா கொடுத்துவிட்டால் எப்படி? மற்றுள்ள பல யாசகர்களுக்கும் கொடுக்கச் சரக்கு இருக்கே ணுமே; (அது போல) பவானும் தன் ஸ்வரூபத்தை நிச்சேஷமாக ஒரு வஸ்துவிலேயே நிரப்புகிறானென்றால் இது எப்படி ஸம்பவிக்கும்? மற்ற வஸ்துக்களுக்கு என்ன கதி? ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் நிச்சேஷமாக நிரம்பியுள்ளானென்றை பொருந்தமாட்டாது. ஒன்றில் நிச்சேஷமாக நிரம்பி விட்டால் மற்றொன்றிலிருக்கப் பரஸுத்தியேது? ஆகவே வஸ்து தோறும் பகவத் ஸ்வரூபம் நிச்சேஷமாக நிரம்பியுள்ளதென்று கொள்ளத்தாது என்பது மற்றொரு ஆக்ஷேபம்.

இவ்விரண்டு ஆசேஷபங் ளும் இன்று நேற்று உதித் தவையல்ல; டெளளாகடே யுண்டு இவற்றை நமது பூருவாசாரியர் ள் நன்கு ண்டித்துள்ளார்கள். ஸுஸ் பஷ்டமாகக் கண்டித்திருப்பவர் ச்ருதப்ரகாசி ரசார்யர். எங் டே எவ்விதமாகக் கண்டித்திருக்கிறாரென்பது பற்றி மேலே மூன்றாமத்யாயத்தில் விவரிப்போம். அது நிற்க.

மேலே விவரித்த இரண்டு ஆசேஷபங்களைக் கூசாமல் பேசவல்லவர்கள் யாராயிருக்க வேண்டு மென்பதைச் சிறிது விமர்சிப்போம். பகவானுக்கு ஒப்புயர்வற்ற சக்தி விசேஷ முண்டென்பதைப் பொறுக் கில்லாதவர்களே இந்தக் கஷ்டங்களைக் கிளப்பவேண்டும். பகவான் அத்து சக்தியுடையன் என்றும் அடித டநாஸமர்த்தன் என்றும் பிரமாணிகள் கூறுவதை அஞ்ஜலிபந்தத்துன் ஏற்க ல்ல ப்ராமாணிக டேதாந்தி ள் இப்படிப்பட்ட கஷ்ட ளைக் கிளப்ப ஒருபோதும் நினையார் ள்.

இந்த வ்யாப்தி விஷயத்தை அல்லது ப்ரதிவஸ்து பூர் ணத்வ விஷயத்தை விட்டிட்டு வேறு சில விஷயங்களை யெடுத்துக் கொள்வோம். ஸகல ப்ரபஞ்சங்களுக்கும் பக வானையே காரணபூதனைக் கொள்ளுகிறோம். உலகில் ஒவ்வொரு கார்யவஸ்துவுக்கும் மூலகைப்பட்ட காரணங் கள் வேண்டியிருக்கின்றன; 1. உபாதாநகாரணம் 2. ஸஹ ரரி காரணம், 3. நிமித்த காரணம். ப்ரபஞ்ச ஸ்ருஷ்டியில் இம் மூலகைக்காரணமும் பகவானொருவனே யென்று மறைமுடி அறுதியிடுகின்றது. ஒன்றுக்கே மூலகைக் காரணத்வமும் எங்ஙனே பொருந்தும்? உலகில் இப்படி யுள்ள ஒரு வஸ்துவையாவது உவமையாக எடுத்துக்காட்ட முடியுமோ? முடியாதே. உலகிற் காண்கிறபடிதானே பக

அத்புத கீதி

ராஸிடத்தில் ஸமந்விதமா வேணும். ஒருவனே மூவ க்
 காரணமுமென்று அஸம்பத்தமா ப்படிச் சொல்லுகிறீர்
 கள்? என்று டேட்டால் பகரான் அத்புதசக்தியுத்தன
 யாலே அப்பரம புருஷுனிடத்தில் எதுவும் ஸமந்விதமே
 அஸம்பத்தமானது ஒன்று மில்லை என்கிற விடை தவிர
 வேறொன்றும் சொல்லக்கில்லார் தேந்திகள் தேந்த
 தேசிகனும் இதே விடையத்தான் விடுத்தருளுகிறார்;
 அப்புதசக்தியில் * புரிஸ பஹாண ஸரீரோ * என்றச்சீலோ
 கத்திற்கு நம்முடைய கிரிவான வியாக்கியானம் உலம்
 பரவியுள்ளது; வியாக்கியானமே வேண்டா; மூலமே
 போதும். * வஹஸி னிமித்தத்தணம் வி அப்புய ஸத்தீ
 வஹஸி நிமித்தத்தவமபி அத்புதசக்தி: * என்றன்றோ
 சீலோ முள்ளது. அத்புத சக்தியோகத்தாலே இவை கூடும் -
 என்றன்றோ நிர்வஹிக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீ பாஷ்யகாராதி
 னுக்கும் இந்த அத்புத சக்தியோகமே சாஸ்த்ரார்த்த நிர்
 வாஹங்களுக்குக் கைகொடுக்கின்றது. ஆகவேதான்
 'ஸகலவஸ்து விலக்ஷணஸ்ய சாஸ்த்ரைக ஸமதிகம்யஸ்ய
 அசிந்த்ய-அப்ரமேய-அத்புதசக்தியுத்தஸ்ய பரஸ்ய ப்ரஹ்மண:
 ' என்று அடிக்கடி அருளிச் செய்யப்படுகிறது. மேற்
 குறித்த வாக்யங்கள் ஸ்ரீ பாஷ்ய தீப ஸாராதி யில் நூற்றுக்
 கணக்கான இடங்களில் காணலாகும்.

* பரா அஸ்ய சக்திர் விவிதை ச்ருயதே * என்பது
 முதலா சுடர்மிசு சுருதிவாக்கியங்கள் ப பல. இவற்
 ரால் ப வானுடைய சக்தி அத்புதமானதென்று நிரூபிக்கப்
 படுகிறது. அப்படிப்பட்ட சக்தி அவனுக்கில்லை யென்று
 ப்ராமாணி ரொரு ரும் ரய்திறார் இத்த சத்தியை
 இசைந்தார் விருத்த ஸமுச்சயங்கொள்ளும் பேதாபேத

வாதிகளான பாஸ் ராதிகளின் ராதமும் உபபந்மார
 ண்டி ரும் என்று ஒரு அசட்டுவாதம் கிளம்புகிறது.
 இதைச் சிறிது விமர்சிப்போம். பேதாபேத வாதிகள் ப
 வாநுநடைய அப்புத சக்தியோகத்தை உபஷ்டம்பகமாக
 கொண்டா தங் ளுடைய ராதத்தைக் கிளப்பி யிருக்கிறார்
 ள்? இல்லையே. ஆகவே இந்த ப்ரதிபந்தி எப்படி விளைச்
 செல்லும். அர்த்த மற்ற இப்படிப்பட்ட ஆபாதனங்களி
 னால் சில அறிவிலிகளை வஞ்சிக்கலாமே யொழிய விடு க
 களிடம் சிலைச் செல்லக்கூடிய வார்த்தையே அன்றிது.

இரண்டாம் அத்யாயம்

ஒன்று பாருங் ள்; ஸ் ரக்கத் த ர மென்ன மாட்
 டோம்; நர த் த 'வர்' மென்ன மாட்டோம்; ஐச் ரி
 யத் த தாரிதிரியமென்ன மாட்டோம் தாரிதிரிய, 'த
 ஐச் ரியமென்ன மாட்டோம். த்வேஷத் த 'நேஹ
 மென்ன மாட்டோம் ஸ்நேஹத் த்வேஷமென்ன மாட்
 டோம்; விஷத்தை அம்ருதமென்ன மாட்டோம் அம்
 ருதத் த விஷமென்ன மாட்டோம்; கிழலை வெய்யிலென்ன
 மாட்டோம் வெய்யிலை கிழலென்ன மாட்டோம். ஆனால்
 நம்மாழ் ரர் திரு ராய்மொழியில் சேராதவற்றையெல்லாம்
 சேர்த்துச் சொல்லி யேத்துகிறார் * நல்கு வஞ் செல்வம்
 நாகும் சுவர்க் முமாய் வெல்படையும் ட்பும் கிடமுமமுத
 முமாய் * கண்ட கின்பம் துன்பம் லக் ள் ளும் தேற்ற
 முமாய் * நகரமும் நாடுகளும் ஞானமும் மூடமுமாய் *
 புண்ணியம் பா ம் புணர்ச்சி பிரிடு ன்றியையாய் என்
 றிப்படி வாய் வந்தபடி யெல்லாம் பேசியுள்ளார். இப்
 பதிகத்திற்கு நம் தேசி ன் அப்புதமானச்சிலோகமிட்டருளு

அத்புத சக்தி

கிருார்:— * ஸம்பத்தாரித்ரயடாவாத் அகடித கடநம் ப்ராஹ்
க்ருஷ்ணம் டடாரி: * என்றருளியுள்ளார்.

இங்கே புத்திமான்கள் சால விமர்சிக்க வேண்டிய
துண்டு; * நல்குரவுஞ் செல்வுமென்கிற இத்திருவாய் மொழி
யில் * வன்சரன் ஈரர்க்காய் அசுரர்க்கு வெங்கூற்றமுமாய் *
என்பதும் (8) ஒரு பாசரம். பகவான் தைவப்ர்க்ருதி
களுக்கு சாண்யனாயும் ஆஸுப்ர்க்ருதி ளுக்கு ம்ருத்யு
வாயமுளன் என்று இப்பாசரத்தில் ஸ்பஷ்டமாகக் கூறப்
பட்டிருக்கிறது. உலகில் ஒரு மனிதன் சிலர்க்கு நல்லன
யும் சிலர்க்குத் தீயனாயிருப்பதை எங்குங்காணுகின்றோம்.
இப்படியிருப்பதற்கு ஒரு அகடிதகடநாசக்தி வேண்டிய
அவசியமேயில்லை. இதுபோல பகவானும் நல்லார்க்கு
நல்லனய்த் தீயார்க்குத் தீயனாயிருக்கிறானென்பதில்
அகடிதத்வமென்பது சிறிதுமில்லை சிலரிடத்திலே நல்
குரவையும் சிலரிடத்திலே செல்வத்தையும் தருகிறான்;
சிலர்க்கு நரகப்ராப்தியையும் சிலர்க்கு ஸ்வர்க்கப்ராப்தி
யையும் பண்ணி வைக்கிறான். என்றால் இதில் அளம்
பாலிதத்வசங்கைக்கு உதயமேயில்லையன்றோ. இத்திரு
வாய்மொழியை இப்புடையிலே நிர்வஹிப்பதில் என்ன
அருமை. ஒன்றுமில்லை. 7ம்பெருமான் இப்படியாக
வுள்ளானென்று சொல்லுவதனால் அநுபாய அகடித
க! நாஸாமர்த்தியம் விளங்குகைக்குப் ப்ரஸக்தி யேது.
சேராதவற்றைச் சேர்ப்பிக்கவல்ல சக்தி பகவானுக்குக்
கிடையவே கிடையாதென்பவர்கள் இங்கே இரண்டு
விஷயங்களுக்கு விடை கூறவேண்டும். (1) * அகடித
க! நம் ப்ராஹ் க்ருஷ்ணம் டடாரி: * என்று ஸ்வாமி தேசி
கன் ஏன் அருளிச் செய்தார்? (2) இந்தத் திருவாய்

இரண்டாவது அத்தியாயம்

மொழியில் அகடித ி நா சக்தியைக் கொண்டு கூறவேண்டிய விஷயம் என்ன இருக்கிறது? வர்ஷசதமாளும இவ்விரண்டு கேள்விகளுக்கும் ஆர்ஜவத்துடன் சிதையிறுக்க பகவச் சக்தி வித்வேதிகள் அசக்தரே. இப்பதிகத்தினால் ஸர்வநியந்த்ருத்வம் அநுபவிக்கப்பட்டதென்று அருளிய ஆறுபிரப்படியாகிரியரான பிள்ளான் வழியிலே நின்று ச்லோகமிடாமல் நம்பிள்ளை திருவடிகளின் வியாக்கியானங்களை :ஸேவித்து அந்த வாஸநையாலே * அகடித கடநம் ப்ராஹு* என்றருளிச் செய்த தேசிகனுடைய திருவாக்கு இவ்விடத்தில் அநுபாதேயமே யென்று பலர் வாயில் கேட்டிருக்கிறோம்; அந்த விடையோ அதற்குப் பர்யாயமான விடையோ தவிர வேறு வெளிவர ப்ராஸக்தியுண்டோ? உண்டெனில் அருளலாமே; அப்போது சாஸ்த்ரார்த்த மருமங்களைல்லாம் தன்னடையே வெளிவந்து திருமே. ப்ராஸங்கிகமான விது நிற்க.

பகவானுடைய ஸ்வரூபம் ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் நிச்சேஷமாக நிரம்பியுள்ளதென்று கொள்ளுகிறவிதில் என்ன விபத்து வந்திட்டது? பரம கிருபையுடனும் சாந்தியுடனும் விடையிறுக்கவேணும். நம் கேட்கிற கேள்வியை நன்கு வாங்கிக் கொண்டு சிதையருளவேணும். நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளுள்ளன. ஒவ்வொரு திருப்பதியிலுமுள்ள மூர்த்திகளொவ்வொன்றிலும் பகவானுடைய ஸ்வரூபம் நிச்சேஷமாக நிறைந்துள்ளதா இல்லையா என்று கேட்கிறோம்; மற்றவற்றில் பகவத் ஸ்வரூபம் எப்படியாவது இருக்கட்டும். ஆங்காங்கு பக்தர்களால் ஆரதிக்கப்படுகிற திருமூர்த்திகளை யெடுத்துக் கொள்வோம். இவற்றிலும் ஸ்வார்த்தயஜந மூர்த்திகளை விட்டுப் பரார்த்தயஜு மூர்த்திகளை மாத்திரம் கொள்வோம். இவற்றிலும் தீவ்ய

தேசங்களி் திகழும் திருமூர்த்திகளையே றொள்வோம்
அவ் ளவும் வேண்டா; கோயில் திருமலை பெருமாள்
ரையில் என்று சிறப்பித்துக் குலா ப்படுகிற மூன்று
திருப்பதிகளிலுள்ள திருமூர்த்தி னையே கொள்வோம்.
ஸ்ரீரங்கநாதனிடத்தில் [மூலமூர்த்தியில்] பகவதஸ் ரூபம்
சிச் சேஷமா கிரம்பியுள்ளதா இல்லையா? என்று கேட்
கிறோம். திசை ள் தோறும் மருளமருள விழித்து நில்
லாமே தெளிந்து நின்று வி டயருளவேணும் ஸ்வாமி
தேசின் அருளிய அற்புதமான ச்ரோ மொன்று * பக்த
ஸ்ய தா வசிரோ: பரிபாலாய இக்யாதி. இத ின்
சொ லப்படுகிற தெ னில் * எ ன்ருமுளன் ண்ண
னென்ற மனை ியந்த இரணியன் தூண்பு டப்
பதற்கு முன்னே எம்பெருமான் மூவுல ிதிலும் ஒவ்
வொரு ஸ்தலிலும் [ஒவ்ரோரிடத்திலும்] ஸிம்ஹரூபி
யா ஆடு சித்து விட்டதாகும் இர ியன் தட்டி
ஒரு தூணையே யாதலா ி அ்த றொருதூணி ின்று மாத்
திரம் ஒரு நர ிம்ஹமூர்த்திமாத்திரமே றெளிவந்தபடியால்
மற்ற ல ப் தேச ளிலும் ஆடு சித்த பஸ ரோடி
தூரூயிரம் நரஸிம்ஹமூர்த்திக் இன்னமும் அப்படியே
மஹாலா ிஞ் செய்வதா வும் ிதிக்கப்பட்டிருக்கிற
இ த அதி ரத மென்று சொ ளிவிட்டா ஸ்வாமி ிரு
அஸாதாரணமா வுள் ஏற்றம் போய்விடும் ஆளவந்
தார் பாஷ்ய ரர் முதலானாரு ிகூட அதி ரதி ளே;
நம் தேசி றொரு ரே அதி ரடி யா தேசி ர் என்று
சாந்திய ப ற இன்று அ த்ய ம டய ரா து. ஏற்
வெனடே ஆவிர்ப்பகித்த நர ிம்ஹமூர்த்தி ிகும் ிஷ்ராவீ
ர்ப்ப ராஸம் பண்ணுகிற ரஸிம்ஹ மூர்த்தி றுக்கும்
வாசியுண்டோ? ன்ப தயும் சேர்த்து றொண்டு விடை

யிறுக் கேணும். பூராஸாமி சிவாலாடி பூசக நவஸாரா. ஒரு ஸ்ரீரங்கநாதனிடத்திலேயே பத் ஸ்ரூபமடங்கலும் அடங்கி விட்டால் மற்றும் திருமலை பெருமாள் ராயிலிலுள்ள மூர்த்திகளிலும் வியாபிப்பதற்கு ஸ்ரூபமில்லாமலே ஸ்ரீரங்கநாத மூர்த்தியில் பவத் ஸ்ரூபத்தின் ஸ்வல்பபாந்தான் உள்ள தென்று உரைக்கவேணும். எந்தத் திருமூர்த்தியைப்பற்றிக் கேட்டாலும் இப்படியே தான் விடையிறுக் வேண்டிய தலைவியா யிற்று பகவத் சக்திவித்வேவிகளுக்கு. பத் ஸ்வரூபம் அரகுறையாக இருக்கப்பெற்ற மூர்த்தியையே இரட்டாம தொழுதுவரு தாகத் தேற்றினின்றது

ஸ்ரூபம் ஆகாக்கு அரைகுறையா இருந்தாலும் ஒவ்வொருபுறத்திலும் பரிபூர்ணசக்திக்கு அணுமாத்திரமும் குறையே விடையிறுக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சக்தியேயென்று இரட்டாம சொல்லக்கூடும். இது அர்த்தமில்லாத அர்த்த வ்யாப்தனுக்குப் ப்ரதிவஸ்து பூர்ணத்வத்தச் சொல்லுகிறதை இரட்டாம யாவர்க்கும் ஒரே விதமான அபிப்பிராயமே உள்ளது; அதாவது ஒருபுற உபாத்ய சக்தி நப்ரதேசமே ஸ்ரீரங்கநாதமும் நிர்வஹிக்கக்கூடும் சக்தியுடத்தாயிருக்கையென்பதே திருபரட்டாம இவ்வளவு மாத்திரமே யெழுதி விட்டு நின்றால் கு அழகாக இருந்திருக்கும். ந்யாயஸித்தாஞ்ஜந ஸ்ரீ ஸூக்தியோடும் மிக விணங்கியிருக்கும். ஒருவர்க்கும் ஒன்று சொல்லவாயெழாது. வஸ்து தோறும் ஸ்வரூப ஸமாப்தியென்று கொண்டால் மற்றொருபுறத்தில் வியாபிப்பதற்கு ஸ்வதவிலையாகும் என்று தூஷணம் கொடுப்பது இடே; இதுதான் கு ஆச்சரியம் வ்யாப்தனுக்குப் ப்ரதி

வஸ்து பூர்ணத்வமாவது வஸ்து தோறும் ஸ்வரூபஸமாப்தி தான்; அதாவது ஒரொரு உபாத்யவச்சிந்த பாதேசமே ஸர்வத்தையும் நிர்வஹிக்கவல்ல சக்தியுடைத்தாயிருக்கை என்று எழுதிவைத்தால் எவ்வளவு அழகாயிருந்திருக்கும். ந்யாயஸித்தாஞ்ஜந ஸ்ரீ ஸுலக்தியோடு கிரோதம் கிரோதாமலிருப்பது முதல் லாபமாகுமே.

முனரும் அத்பாபம்

ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநத்திலும் வஸ்து தோறும் பரி ஸமாப்தியை இசையவேயில்லை என்கிற மருளை அறவே விட்டொழிக் வேண்டும். அந்த தீவ்யகாந்தத்தில் * அகஸூஷு-அக-உதி-ஷு-பரிவ-உண-உணவெஸா:..... வஸாவெவ வஸ-உ-தூ-வி வ-உண-உணவ' என்ற நூளிச் செய்துவிட்டு உடனே 'சுநூ-சூ விஷு-ஊ நவூ-சுநூ-சூ வ-உண-உண-உ-நவூ-ஷி-தி-உ-சு' என்கிற ஸ்ரீ ஸுலக்தியுள்ளது இந்த ஸுலக்திக்கு உதீதி எப்படி? என்பதொன்றையே விவேகிகள் விமர்சிக்கவேண்டும். * உதி-உசு என்ற இந்த ஆஸங் கைக்கு ஸமாதானம் எதுவாயினுமாகுக. அதைப்பற்றி விசாரமே யில்லை. * ஸர்வத்ராபி பூர்ண ஏவ * என்று ஸாதித்தவுடனே வேறிடங்களிலுமிருக்கின்ற ஈச்வரன் ஒரே யிடத்தில் எப்படி பூர்ணனாயிருக்கமுடியும்? என்று ஒருவன் ஆசேஷிப்பதாக எழுதப்பட்டிருக்கிறதே கீழ்வாய்த்திலிருந்து தானே இந்த ஆசேஷம் தோன்ற வேண்டும். இப்படி ஆசேஷிக்கவேண்டும்படியான விஷயமே கீழ்வாய்த்தில் சொல்லி முடிக்கப்பட்டிருக்கிற தென்பது கைகொள்கரியாகக் காண்கிறதே.

சாகுந்தல நாடகத்தின் முடிவில் மஹாகவி ஒரு வாக்கிரோதம் காட்டியுள்ளார்; அதைச் சுருக்கமாக நினைப்

பூட்டுகிறோம்; குழந்தையான துஷ்யந்தகுமாரனெதிரில் ஒருத்தி ஒரு பதுமைப் பறவையைக் கொண்டுகாட்டி ஸர்வதமஃ சகுந்தலாவண்யம் பச்ய [குழந்தாய். இந்த பசுதியின் அழகைப்பார்] என்று சொன்ன வளவிலே அப்படியா? என் தாயான சகுந்தலையா? எங்கே? என்ற தாம் அக்குழந்தை சகுந்தமென்று பசுதிக்குப் பெயராகையாலே 'சகுந்தத்திலுடைய லாவண்யத்தைப் பார் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குழந்தையானது (சகுந்த) என்றும் (லாவண்யம்) என்றும் கொள்ளாமல் (சகுந்தலா...) என்று தன் தாயின் பெயரால் ப்ரஸ்தாவித்ததாகக் கொண்டு சகுந்தலை எங்கே? என்று கேட்டதாக அமைப்பு உள்ளது. இங்கு 'சகுந்தலாவண்யம்' என்று சொல்லாமல் விஹங்கம லாவண்யம் என்றோ 'பசுதி லாவண்யம்' என்றோ சொல்லியிருந்தால் அப்போது குழந்தை என் தாய் எங்கே? என்று கேட்பதற்குப் ப்ரஸுத்தி, யுண்டோ? இது கவிதானை வைத்த வொரு சமத்தாரம் அப்படி ஏதேனும் இங்கு விசித்ரவாக்கின் அமைப்பு உள்ளதோ? ருஜுவான வாக்கேயுள்ளது. 'ஸர்வத்ராபி பூர்ண ஏவ' என்று னாதித்த ஸ்வாமியின் திருவுள்ளத்தில் 'சுநந்திவிஷ்ணுநஸூதி சுநந்தி வுணாடிஷம் கமலம் ஹவெசி' என்று சங்கிப்பதற்கு உறுப்பான அர்த்தமே உறைந்துகிடந்ததென்பது அசைக்க முடியாதபடி தேறி விட்டது. அந்த பூர்ணத்வந்தான் வஸ்து தோறும் ஸ்வரூப னமாப்தி பென்பது. கடைசியாக இவ்விஷயத்தை முடிக்குமளவிலும் வேறொரு சப்தத்தையிட்டு முடிக்காமல் 'யயாமலம் ஸவடிது வுணாடிஷம் ஹவாநு' என்று முதல் முதலிலெடுத்த பூர்ண சப்தத்தையே யிட்டு முடித்தார். இவ்விடத்தில் *க்யுசிஷுபூஷதிரித்யாடி பூர்வ பசுதி

அத்புத ிதி

உதர்த்தையும் * ஸு-தெவ-ஸவ-ஹசுரக* என்கிற ஸித்தாந்த ஸுதர்த்த த்யும் எடுத்துக் காட்டி இ தத் தஞ்ச மா க் கொ டன்றோ விவாத விஷயம் உபஸம்ஹரி'கப் பட்டது. பிறர் கொல்லுகிறபடி ஸ் ராமி'குத் திருவுள் ளமாயிருந்தால் இங்கு இந்த ஸுதர்த்த உதாஹரணம் ிர் வாத்தமநா அப்ரஸக்தமாகுமே. லோ விஸஜாதீயமான அத்புத ச'தி ராய்ந்த பரமபுருஷுனிடத்திலே இது எப்படி ஸம்பவிக்கும்? அது ப்படி ம்பவி'கும். என்று ராயைத் திற ரதே என்றன்றோ ஸுதர்த்தகாரர் முடித்திட் டது. அது தானே இங்கு ஸ் ராமியின் முடிவுக்கு' கை ரெடுத்தது. சுவடிதவடிநாஸகூன் பக்கலிலே கூடாத தொ'ற'லையென்று கூறிவைத்தவர் தாமே ஸ்ரீ ரா சாஸ்தர்த்தில் இந்த ஸக்திக்கு' கண்ணழிவு கூற நேர்ந்த தென்றால் இந்தப் பொற்றலையடைக் ழுவுலகும் திரண் பாலும் செய்யலாவதில்லையே. கைதேர்ந்த ஆயிரம் மருத் துவர்கள் ஒன்று கூடித் திரண்டுருண்டு வந்தாலும் உயி ரிழந்து போன ற்கு உயிர்ப்பிச்சை யளிக்க முடியுமா வென்பதையும் உணரகில்லாரந்தோ இம்மஹாமேதாசிகள்.

* மலி மலி ஹி ராமசோர் லக்ஷ்ம லக்ஷ்மீம் ததோதி * என்ற மஹா வி தானே *ஏனோ ஹி தோஷோ குணஸ' நிபாதே நிமஜ்ஜதி இந்தோ கிரணேஷ்லிவா'க: என்றது என்னே? *லக்ஷ்மீம் ததோதிக்கும்* நிமஜ்ஜதிக்கும் சேர்த்தி யில்லையே யென்று கேட்டால் இதற்கு ஒரு படி மறுமாற்ற முரைத்து மெழுகலாம். இ'கு அப்படியில்லையே.

ச்ருதப்ர ரசிகாசார்யர் தெளிவித்த தெளிவை இனி விளக்குவோம். உபநிஷத்து யசூதகிதிஷ்டு என்ற

வளவோடு நி ல ர ம் சூகந:சு ர: என்றும்
 ஒதிற்று. இது அ சியமோ? * ஆத்மநி திஷ்டந் * என்ற
 ளவே போராதோ? ஈ னு ச கை தோன்றக் கூடியது.
 இதற்கு ஜிஜ்ஞாஸாதிகாண ச்ருதப்ர ராசி யில் * டெஜா
 யிநிஷ்டி * திஷ்டெ டெ டு க்ஷிதி * என்ற இரண்டு
 ராகிய னை யெடுத்துக் காட்டித் தெளிவு பெறுத்தி
 யிருப்பது பிறர்க்கு நிலமன்றே. 'எள்ளி' எண்ணெய்
 இருக்கிறது' என்றால் எண்ணெயானது எள்ளினுள்ளே
 யிருப்பது சொல்லிற்றாகுமே யல்லது வெளியிலுமிருப்ப
 தாச் சொல்லிற்று ராது தி ிணையி' தீ இருக்கிறது
 என்றால் தீ திண்ணையின் மேலிருப்பது சொ ல்லிற்றாகுமே
 யல்லது உள்ளிலுமிருப்பதாச் சொ ல்லிற்று ராது. ஆ
 மநி ப மாத்மந: ஸ்திதியோ டெ னி' உ ளும் புறம்பு
 மொ ராயிற்று' தி த்தில் த யிருப்பது போ வும்
 யாப்தி; தே தியி' அ கியிருப்பது போலவும் யாப்தி'
 இப்படிப்பட்ட வி கூண யாப்தி ய வி ிக் காட்டு
 தற்கே ச்ருதி ஆத் நி திஷ்ட' ஆத்ம : அ தர: * எ ன்று
 இ ண்டு படியாகவும் ஒதிற்று என்று ச்ருதப்ர ராசி
 யி' வி ரணமுள்ள . இப்படியிருந்தாலும் இதற்குத்
 தாத்பர்யம் என்ன தெரியுமா. எ ன்று தொட கிச்சிலர்
 சொல்ல கூடியதை ரம் செவியேற் கில்லே ரம். அணு
 துவில் அந்தர் வ்யாப்தி விஷயம் நிஷ ல்மஷமாய்
 முடிவு பெற்றது

ந க ந ய

இனி பரி மாபய ர்த்தித் த் தப்பற்றி ச்ருத
 ப்ர ராசி ரசார்யரு டய திரு ள்ளமும் எமது தூல் ளில்

பலகால் நிரூபிக்கப் பட்டுள்ளது. அதற்கு இது ஈறும் விடைகூறிய ரொருவருமில்லை. இங்கு அதனைச் சுருங்க உபபாதிக்கிறோம். இதற்கு அவதாரிகையாகச் சில வார்த்தைகள் அவசியமாகின்றன. அப்புதசக்தி யென்னுமிந்த நூல் மூீமத் திருவரங்கம் திருமலைதாதாசார்யருடைய ஸர்வசக்திச் சுவடியின் மருளை மாய்க்கவே தோன்றுகிற தென்பது அபலபிக்க வொண்ணாத விஷயம். அந்தச் சுவடியில் ஜயந்தப்பட்டன் பார்த்தஸாரதி மிச்சர்—சாலிக நாதன் என்கிற பெயர்களை மருடமாக வைத்துச் சில சில வரிகள் வரையப்பட்டுள்ளன. இந்த பரிச்சரமம் எதற்காகக் கொள்ளப்பட்ட தென்பதைச் சிறிது விவரிக்கிறோம். இது மிக முக்யமான விஷயம். “ஜாதி வ்யக்திதோறும் பரிஸ மாப்ய வர்த்திக்குமா போலே எல்லாவற்றிலும் தனித் தனியே குறைவற வியாபித்து நிற்கும்” என்றுர் “ஜாதி வ்யக்திதோறும் பரிஸமாப்ய வர்த்திக்குற தென்றால் அசே தந்ததுக்கு அது கூடு மென்றிருப்பார்கள்; பரமசேதநஸ்ய ஸர்வ சக்தியானவன் இங்ஙனே வர்த்திக்குறென்றால் இதில் சிப்ரதிபத்தி பண்ணிப் போருவர்கள்” என்றும் ஈட்டில் அருளிச் செய்தவற்றை நாம் எடுத்துக்காட்ட நேர்ந்த போது இவரைப் போன்றவர்கள் ‘நாம் ஜாதியை ஒப்புக் கொள்ளாதவர்க ளாகையாலே ஜாதியை த்ருஷ்டி ரந்தி கரித்து இவ்விஷயத்தைச் சொல்லுவதே தகுதியற்றது என்றார்கள். அதன்மேல் நாம் “யயா ஜாதிவாழினொ ஜாதிரெகெவ சஜ-உத-ஜாவணஉ-ணாஜிஷ-சுதஜ்ஜனவிஸு சுஷிணஷ-சுநனெஷவி வரிஸஜாவெழவ வத-உத-நதகூ-உதரவஸு-சொஜிதி என்றுள்ள வேதாந்த தீபஸூக்தி ய யெடுத்துக் காட்டினோம். அதன் பிறகு திக த்து நின்றவர்களிவர் ள். இந்த பூர் வூக்தியானது

இ ர்களுடைய குசோத்ய னை யெல்லாம் வேறுக்கு மது. இருக் ட்டும். இப்போது இவர் (ப்கம் 13 ல்) இந்த ஸ்ரீ லுத் தி யப் பரம ம்பிரமாக உதாஹரி கிருர். 'ப வத் ராமாநுஜன் தீபக்ரந்தத்தில் ஸ்பஷ்டமாக ாதித் தார்' என்று உதட்டின் கீழ்த் தேனொழு எழுதுகிருர். ர்ஷ ஹஸ்ரம் போராடினாலும் இத் ஸ்ரீ ஸூக்தி இ ர் ளுக்கு கணைய- வென்பது அசைக்கமுடியாதது. சோத்யம் பண்ண வாயைத் திறவாதே என்று ஸ்பஷ்டமா ச் சொல்லியிருக்கச் செய்தேயும் ஒரு வ்யக்தியினுள்ளே பரி ஸமாப்ய வர்த்தித்தா அ்யத்ர வ்யாப்தி எப்படி கூடும்.' என்று இந்த ஆசுஷேபமொன்று தானே இ ர் ளிடம் அ த்யமாய் நிற்கிறது. [அவத்யமாய் என்றது பிசகு; அணி லனாய் என்க.] இத் ஆசுஷேபத்தைச் செய்யாம அர்த்த பரிஷ் ராத் த எங்ஙனே செய்தாலும் அழகியதே யென்று ாழும் பல பல ர் அ றகின்றோம். தவதுர் விபா ாத் இந்த ஆசுஷேபத் த ம றத்திட முடியவில்லை யி ர்களுக்கு. எ தச் சொ் லீ உய்ோ மென்று தடு மாறுகின்றார் ள். ஜாதி யப் பற்றிப் பிறர் என்ன சொல்லுகிறார் ளென்று பார்க்கிறார் ள். தப்பார்த் தாலும் இவர் ளுக்கு அநர்த்தமா யே யுள்ளது. அ த யும் தா னே வெளியிட்டு் கொள்ளுகிறார் ளே இது ழும் ஒரு விசித்திரம். ஜயத் த பட்டன் என்ற தலைப்பின் கீழ் எழுதியுள்ள விஷயம் இவர்களுக்கு என்ன உபகார மோ அறியோம். ஜாதி யப் பரிஸமாப்ய ர்த்தியென் கிறீரே ஒரு வ்யக்தியிலேயே முடிந்து நிற்ப தயன்றே பரிஸமாப்ய ர்த்தி யென்பது; மற்றும் பலபல வ்யக்தி ளிலு மிருக்கிறவிதனை ஒரு வ்யக்தியி் பரிஸமாப்ய ர்த்தி

யா எப்படிச் சொல்லுகிறீர். என்று கேட்பார்களுக்கு
 ஜயந்த பட்டாசார் என்ன மறு மொழி கூறுகின்றார்?
 அவர் சொல்லுவதிவ்வளவே; என்னைக் கேட்டால்
 நானென்ன சொல்கிறேன்? பரிசுமாய்ப் பார்த்தி யென்று
 சொல்லித் தீரவேண்டியதாயிருக்கிறது; அது மற்ற வ்யக்
 தினிலும் காணப்படுகிறதே யென்கிறாயோ ஆமாம்
 காணப்படுகிறது. அது இல்லை செய்ய யாரால் முடியும்?
 அதையும் இசையேண்டியதே இதையும் இசைய
 வேண்டியதே என்று.

இவ்விதமாகவே இத்தலை அகி மா வே பான்
 விஷயத்தில் பேசவேண்டியிருக்கிறார்கள் என்ன பேச
 கிறார்களென்பதை விடக்கிகள் நோட்டுமே
 ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபம் ஒன்றில் பரிசுமாய்ப் பார்த்தித்தால் மற்ற
 ரென்றில் அது காணமுடியாதென்றே இன்னமுங் கூறு
 கிற இவர்களின் பிடிவாதம் ஊமனார் கண்ட கனவிலும் பழு
 தாயொழிந்த தென்று முடியவில்லையா? பகவானை ஸ்பர்சி
 யாத அவர் ளின் பேச்சு ஒரு புறமிருக்க ப்ரஹ்மவாதி
 ளில் தலைவரான ச்ருத ப்ராசிகாசார்யருடைய ஸ்ரீ
 ஸுலக்தியன்றோ நமக்குத்தலைமேலது. வேதார்த்த ஸங்க்ரஹ
 ஸிவரணத்தில் னாகயிநெவ வவாமி ஸா-உவஸ்ய
 வ-உண-உவ-தி-தயா சுந்ய-ய-த்ய-யொம-ஸ-காவ-
 டா-வா-டி-” என்றுள்ள ஸ்ரீ ஸுலக்தியானது இர்கள்
 கூறும் அல்பமான ஆக்ஷேபத்தைப்பல யோகனை தூரத்
 தளவில் கொண்டு தள்ளவில்லையா? ‘ஏ ஸ்மி’வே வஸ்
 துநி ஸ்வரூபஸ்ய பூர்ணவ்ருத்திதயா என்ற வாக்யமானது
 ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபம் வந்து தோறும் பூர்ணவ்ருத்தி
 யென்று திடப்படுத்திற்று. அடுத்ததான * அந்யத்ர வ்ருத்தி

அயோ'யத்வ ' ா வ்யுதாஸ * என்றதானது பஹிர்வ்யா ப்திக்கு விருத்தமாமெ ள்று ாயெடுக்கவுமா ா தென்று கெட்டியான பூட்டுபோட்டு விட்டது. இ'த மருமம் இ ர் ளது டெ ள்சிற்படாமலில்லை; பட்டும் பயனில்லையே. சட்டி சுட்டது; விட்டது என்று ிட்டுத் தொலைக்க விதியில்லையே. இந்த ஸூக்திக்கு அது திருவுள்ளம் அந்த ஸூக்தி 'கு இது திருவுள்ளம்' என்று தம் மனத்து' கும் பொருள் படாதவகையில் மெழுகிக் ெ ாண்டு போ தனால் கைசலித்து நிற்பாரில்லை கிடர். உபநிஷத் பாஷ்ய ாரரான ரங்கராமாநுஜ ஸ்வாமியின் பூநீ ளுத்தியை ாமெடுத்து' ாட்டினோம்; அதையேயிவரும் காண் வென்கிரார்.

வியாண முஹூர்த்தத்திற்கு நாளிட்டுத் தரும்படி ஒரு யதாஜாதன் ஒரு புரோஹிதரிடம் வேண்டி ' ெ ாண்டான்; அ ர் ஏதோவொரு பஞ்சா'கத் தத் தவறா ப் பார்த்து ப'குனிமீ' 14வ நல்ல ாள் என்று தெரிவித் தார். அந்த யதாஜாதன் அப்படியே குறிப்பிட்டு உற்று ருறவினர்க்கு சுப பத்திரிகை அனுப்பிவிட்டான். ஒரு ி ளித்துப் பார்த்ததில் அந்நாள் க்ருத்திகையும் அமா வாஸ்யையும் சனி 'கிழ' மயும் மரணயோகமுங் கூடியிருந் தது. உடனே ஓடிவந்து 'இதென்ன இப்படி விபீ'த மாண நாளை யார் உமக்கு இட்டுக் கொடுத்தது? என்று டே ட்க அவன் உண்மையில் திதி ாரநக்ஷத்ர நன்மை தீ மகள் ஒன்றுமறியாதவனான யாலே புரோஹிதரிடம் ந்து தாங்களிட்டுக் கொடுத்த நாள் நல்லதன்று என்கி ருர் ளே யென்றான். உடனே புரோஹிதர் பஞ்சா' மெடுத்துப் பார்த்த ாறே முன்பு தாம் பார்த்தது ெ ரொரு

அதபுத தி

'ருஷத்தியதென்றும் அ தாநாத் த றிபபோய் விட்ட தென்றும் உண் மதெரிந்து ராண்டார்; ஆனாலும் தமது அசட்டுத்தனத் த ஒப்புக் கொள்ள மனமில்லாம' ஒரு சூது செய்யத் தொட்கினர்; ந் லாளன்று என்று உன்னிடம் சொன்ன ர இக்கு அழைத்துவா; நான் எது தேட்டாலும் அர் ஆமாம் ஆமாம் என்றே ஒப்புக் கொள்ளும்படி செய்துவிடுகிறேன் பார் என்று சொ் லிப் போ விட்டார். உடனே அவரையழைத்துக் கொண்டு வந்தான ன். அ ர நோக்கிப் புரோஹிதர் கேட்கிறார். (வினா) பங்குனிமீ 14உ அமா ர் ய ரானே. (விடை) ஆமாம். (வினா) அன்று கிருத்தி க தானே. (விடை) ஆமாம்; (வினா) அன்று சனிக்கிழமை தானே. (விடை) ஆமாம். (வினா) அன்று மரணயோ ந் தானே. (விடை) ஆமாம். (வினா) நான் கேட்டால் எதை யும் ஆமாம் ஆமாம் என்கிறீர்; இவனிடம்போய் (அல்ல அல்ல) என்கிறீராமே ஏன்?

இதற்குமேல் அவர்க்கு ஒன்றும் பதில் சொல்லத் தோன்றவில்லை. நம்மால் இவர்க்கு பதில் சொல்லிப் பிழைக் முடியாதென்றும் சிக்கன வெண்ணி ஒன்றும் சொல்லாமல் போய்விட்டாரென்று ஸ்ரீமத்தோழருந்தா ராண்டவன் ஒரு கதை ஸாதிப்பது கேட்டதுண்டு. அது தான் இங்கு ஞாபகத்திற்கு ருகிறது. '...ங்களுக்குக் கால கூடமான பிரமாணங்காணுமிது' என்று நாம் எந்த ப்ரமாணங்களைக் காட்டுகிறோமோ அவற்றைப் பற்றி இவர்கள் ஆராய்ந்து விவரிக்கவேண்டியிருக்க அதைவிட்டு அதை தங்களுக்கு புலனாகும் போலவே பாவனை காட்டி 'அவற்றைக்காண்' அதைக் கவனிக்கவேண்டியது'

'அ த உற்று ரோ' ணையது ன்று எழுதிவிட்
டால் என்னாகும். வி ரித்த தயில் புரோஹிதரு டய
ஸ்தானத் தயே இ ர் ள ஆச்சரியமாக அல' ரிப்ப ர்
ளென்ப த எளிதாகக் ண்டறிய ல்ல விடு கி ள்
ஆ' ர' கு இல்லாமற் போகவில்லை.

இவர்களுடைய மற்றொரு சாதாரண வழியும் காண்மின்
இந்த வ்யாப்தி விஷயத்தில் ப்ரஹ்மவ்யாப்திபரிஷ்க்ரியா என்
கிற ஸம்ஸ்க்ருத தூலை நாம் வெளியிட்டுப் பத்து வருஷமா
கிறது. அது யாரை நோ'கி வெளியிடப்பட்டது? அதற்கு
யார் பதிலு ரக்கவேண்டிய ர். ஈன்ப த வித்வான் ள்
மறந்திருக்கமாட்டார்கள். ஆனால் அந்த மஹான் உண்மை
தெளிந்து வாளாகிருக்கின்றார். அவருக்குப் பிரதிபிதி
ளாகப் பலர் எழுதப் புறப்பட்டார் ள். ஒவ்வொரு ர்
கும் நாம் உடனுக்குடனே உத்தர முரைத்தே ருகிறோம்.
அவரவர் ள் மதுபடியும் தா' ள் ரய்திற ராமல்
டு ரொருவரை யெழுப்பி ஏவுகிறார்கள். இ' த ஹஸாவலி
யில் இவர் இப்போது பாத்ர்ப்ரவேசமாயினர். அடுத்த
படி வேறொருவர் தலை ரட்டுவர். இதுவே இ ர்களுடைய
போது போக்காயிற்று. ஆகு . இவர்களிடமுள்ள ஆர்ஜ
வம் இத்தகைக் தென்று மத்யஸ்தர்கள் உணர்வார்கள்
இவரோடு கூடத் தாளம் போடுவதற்கு ஸ்ரீமத் மதுராந்த
கம் வீரராகவாசாரியரொருவர் ஸஜ்ஜராயிருக்கிறார். அவ
ருடைய மேதா விலாஸங்கள் துவரைப்பிரான் திருவருளில்
விசதம். அதற்கு ஓர் அக்ஷரமேனும் விடையுண்டோ?
அது நிற்க, இவ்விருவருடையவும் லிகிதங்கள் யாவும்
இருள் துயக்கு மயக்கு மருளே வடிவெடுத்தவை யென்
பதை நாம் சோம்பாது விவரித்தே தீருவோம்.

அத்புத க்தி

ஐ, தா அதயாபம

ர் சக்திச் சுவடியில் தர்க்கம் என மகுடமிட்டு
எழுதப்பட்டுள்ள விஷயம் ஸர் ரத்மநா அஸாதுவென்பது
ஈண்டு நிரூபிக்கப்படுகிறது. தர்க் மா கு யுக்தி ரதம்
சாஸ்த்ரங் ளில் தேறின அர்த்தக் களை யுக்திவாதங்களா
லும் தாபிப்பது என்றொரு முறையுண்டு. * ஆர்ஷம்
நர்மோபபேசஞ் வேதசாஸ்த்ராவிரோதி ர யஸ் தர்க்கே ண
நுஸ்தத்தே ஸ தர்மம் வேத தே. தர : * என்பது ப்ரஸித்த
மாதலால் சாஸ்த்ரக் களோடு முரண்படாத யுக்தி ரதங்
ளைக் கொண்டு சாஸ்த்ரார்த்தக் களை நிஷ்கர்ஷிப்பதென்
பது நிரவத்யமானது. யுக்தி வாத னர் சாஸ்த்ரார்த்
தக் களைத் தலை கீழாக்குவதென்பது கிடையாது. ப்ர
ருத விஷயத்தில் தர்க்கத் த உபஷ்டம் ப மா க் கொள்ள
வேணுமானால் 'பகவான் ப்ரதி ஸ்து பூர்ணன் என்ப
தற்கு ஸாதகமான ழியில் கொண்டு அதை ஸ்தாபிக்க
ராமேயல்லது வேறுசெய்யத்தகாது. பிறர் செய்வது
என்னவென்றால் ப்ரதி ஸ்து பூர்ணத்வத்தை அபலாபம்
செய்வதற்கு யுக்திவாதத்தை உபஷ்டம் ப மா க் கொள்
ளப் பார் கிருர்கள். இவர்களுடைய யுக்தி ரதம் எது
வென்றால், ' ஒரு ஸ்துஷிலேயே பகவான் பூர்ணன்
என்று கொண்டால் மற்றொரு வஸ்து ில் னியாபிக் ப்ர
ஸ்தியில்லையே' என்பதுதான். வேறு ஒரு சரக்கும்
இவர் ள் கையில் கிடையாதென்பது சிலாலிகிதம். இந்த
யுக்தி வாதத்தைக்கொண்டு பகவச்சக்தியை இல்லை செய்
தானால்; இதுபோன்றனும் இதைவிட மேம்பட்டனவு
மான யுக்திவாதங் ளினால் எல்லா சாஸ்த்ரார்த்தங்களையும்
எ ளி தா நிரஸித்துவிட ரமே. பகவானொருவனுள்ளன்

ஐதாம் அத்யாயம்

என்று த்து'ொண்டன்றோ நாம் இங்ஙனே வ்யாப்தி யென்றும் ராத்ஸல்யமென்றும் த யயென்றும் ப்ரபத்தி யென்றும் சிலவிஷய' னைப் பற்றிக்கொண்டு போராடு கின்றோம். மூலே குடார: என்று அந்தபக ரணையே இ'லை செய்கிற யு'திவாதிகள் இவ்வுலகில் மலிந்து கிட'கிரூர் னே; அ'ர்களது வாதங் ளினால் பகவான் போய்விட டானென்ற நாம் நினைக்கிறோம் * யஜ-சூயஸ்யீகணெ யாணி 2 மஹஸூத்ரதாஸு* அன்னும்படி வேதமாதுக்குத் தாலி கட்டினவத்த மஹாசார்யர் (உத்யாஜிதீஷிதகூத க-தக-யகை ஸ்வெவலவம் ஸூ-திவிஷா விஜ-ரபூத க-ஜி') என்று அருளிச்செய்து வைக் ா யாலே நாம் குறைவின்றி வாழ்கின்றோம். இங்குக் கழி' ப்பட்ட அநிஷ்டித குதர்க்க வாசிகள் ஸ்ரீ பாஷ்யாதிகளால் நிரஸ்த ரானவர் ள் மாத்திரமல்ல ஸ்ரீ சந்பூஷ்ணாதிகளால் நிரஸ் தரான ர் ளும் கூட அ'தவிருது சுமப்பவர்களையென்று அறியத்த' து. நையாயி'ர்கள் ஈச்வரனை அங்கீகரியா நின்றார்களெனினும் அவர்கள் அநுமானத்தை'கொண்டு ஈச்வரனை ஸாதிக்கிறபடியால் அந்த ஆநுமாரிகேச்வரனும் பரம வதிகர்களுக்கு ஹேயனாயினன். எந்தப்ரமாண' கொண்டு ஸாதித்தாலென்ன? ஏதோவொருபடி ஈச் ரனை அங்கீகரித்தால் போதுமானதுதானேயென்று னை'திகர் கள் நினைப்பதில்லை. ஏன்? *தர்க்காப்ரதிஷ்டாநாத்*

தர்க்கத்திற்கு வதிகர்கள் எ வ் வ ள வு மதிப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்களென்ப த அறியவில்லாத ஸர்வசக் திச்சுவடி (பக்கம் 8 ல்) "ஈச்வரன் ன் ந்தானாகையாலே என்று தொடங்கி "இதையுமிங்கே ஆலோசிக்கவேணும் என்றளவாக எழுதியுள்ளவத்தனையும் விபரீதகாஹண

அத்புத் க்தி

ஐய்தியே. தென்னுசார்ய ம்ப்ரதாய மென்னும் க்ர
 தத்தி (பக்கம் 61 ல்) நாம் முகியிருந்த ற் றப்பார்த்து
 விட்டு அதன் மருமத்தைச் சிறிதுமுணராமல் அவ்விஷயத்
 த அப்படியே றள்ளை றண்டு அஸ்தானே நிரப்பிவிட்
 டதே. முக்தனுக்குப் பு ராவ்ருத்தியில்லா ம ய ஸூத்
 ரகாரர் சாஸ்த்ர றண்டு நிருபித்தாரென்றும் அதனால்
 சங் ரபரிஹாரம் செய்யப்படே யில்லை யென்றும் நமது
 பாஷ்ய ரார் இங்கு யுக்தி றாதங் றண்டு பரிஹார
 ராட்டினரெ றும் இப் படி மனம்போனபடியெல்லா
 மெழுதியிருப்பதானது குருகுலவாஸமில்லாத பா மன்
 றே. * ஸூத்ராக்ஷராணி வ்யாக் யாஸ்யந்தே * ளன்று
 ப்ரதிஜ் றுபண்ணின நமது பாஷ்ய ரார் கு இது பெருத்த
 துஷணமேயல் து பூஷணமல்ல. இ த இ குத்தெளி
 வா விள குவோம்; இங்கு சாஸ்த்ரப்ரதர்சநம் தவிர யுக்தி
 ப்ரதர்சநமென்பது அணுவளவும் கிடையாது சாஸ்த்ரத்
 தினால் த்ருப்தியடையக்கூடிய அதிகாரியை நோக்கியே
 இந்த மீமாம்ஸா சாஸ்த்ரம் அவதரித்தது. ஸூத்ரகாரர்
 ராட்டின சாஸ்த்ரத்தினால் சங்கரபரிஹாரம் ஆ வில்லை
 யென்று அதோ திதவிர வேறில்லைகிடர். இங்கு (௩௨)
 ளன்று தொடங்கி நம்மிராமாதுசன் காட்டினதும் சாஸ்த்
 ரமே தவிர தர்க் மன்று முக்தனு கு கர்மபந்தங் றெ
 லாம் விலகிப்போயினவென்பது சாஸ்த்ராக டே த்யமே
 யன்றி ஒருநாளும் தர்க்கனித்தமாகாது. பரமபுருஷனு கு
 ஜ்ஞாநியானவன் அத்யர்த்தப்ரியனென்பதும் இவனைப்
 பெற்றுக் களிப்பதற்கு அ ன் றெ றுங் றலம் த ம்புரிந்தன
 னென்பதும் [இப்படிப்பட்ட ப்ரியனை ஒருகாலும் ஸம்ஸா
 ரபந்தத்திற்குத் த்ருப்பியனுப்பமாட்டானென்பதும்] சாஸ்
 த்ரங் றண்டேயன்றே பாஷ்ய ராரர் இங்கு நிருபிக்

கப்பட்டன. * ய ஏவமாஹ * என்று தொடங்கி ஸ்பஷ்ட டமாக சாஸ்த்ரத்தையேயன்றோ காட்டியருளினர் முக்தைச்வர்யமொன்று உண்டென்பதும் சாஸ்த்ரவேத்யம். அது பரமபுருஷாயத்தமென்பதும் சாஸ்த்ர வேத்யம். அந்த பரமபுருஷன் ஸ்வதந்த்ரன் ஸத்யஸங்கல்பன் என்பதும் சாஸ்த்ரவேத்யம். இப்படியானபோது அவன் முக்தனைத் திருப்பியனுப்பமாட்டானென்பதும் சாஸ்த்ரவேத்யமாகக் கூடியதேயல்லது .கக-ககயாயா: கா சுயாக்ரீ?

* அநாவ்ருத்திச் சப்தாத் * என்றவளவால் முக்தஸ்ய புநராவ்ருத்தி ஸம்பவா சங்கைக்குப் பரிஹாரம் வந்துவிட்டதா இல்லையா? என்பதையும் விமர்சிப்போம். ஈசுவரன் ஸ்வதந்த்ரன் என்றால் அவன் பைத்தியக்காரன், தன் தலை வெட்டி என்று அர்த்தம் தானிட்ட வேலையைத் தானே அழித்துவிடமாட்டாத ப்ரபுவன்றோ அவன். மஹராஜா ஸ்வதந்த்ரனென்றால் சட்டங்களை மீறி மனம் போனபடியெல்லாம் தானேன்றியாகத் திரியுமவன் என்று அர்த்தம்? அப்படிப்பட்டவன் ப்ரபுவாயிருக்க முடியுமோ? அவனது கோலின்கீழே ஒருவர் வாழமுடியுமோ? பகவான் ஸ்வதந்த்ரனென்றால் சாஸ்த்ரங்களை மீறி நடப்பவனென்கிற அர்த்தம் ஒருகாலுமில்லை. அப்படி கொணரால் அந்த பகவான் அசடு என்றே தேறவேண்டும். அன்னவனைக் கொண்டு நமக்கொரு பணியில்லை. அவன் நிரங்குச ஸ்வதந்த்ரனென்பது உண்மையே. அந்த ரஹஸ்யம் தனிப்பட விமர்சிக்கத்தகுந்தது. பகவான் ஸ்வதந்த்ரனாகையாலே முக்தனையும் ஒருகால் தள்ளிவிடக் கூடுமே என்று சங்கித்தவன் சாஸ்த்ரத்தினால் சங்ஹாபரிகாரமடையவில்லை யென்றால் வேறு எதனாலும் அவன் பரிஹாரமடையமுடி

அத்பத க்தி

யாதென்பது திண்ணம். ஒரு ஜ்ஞானி யப் பெறுவதற் கு ' ரோமாதவம்புரிந்த ரோமான் அந்த ஜ்ஞானியைப் பெற்று அவனைத் திருப்பியனுப்ப நினைப்பனோ? என்று ஸ்ரீபாஷ்ய ராரருளிச்செய்துள்ள ஸ்ரீ ஸூக்தியினால் சாஸ்த்ர விச்வாஸமற்ற அதிகாரிக்கு சங் ரபரிஹாரம் வந்துவிடுமா வென்று சிந்திது ஆராய் து பார்க்கலாமே. ப வானை ' வதந்த்ரனென்று முடித்தபின்பு அவன் எதுதான்செய்ய கில்லான். * சீமாலிகனவனோடு தோழ மக் கொள்ளவும் ல்லாய் சாமாறவனை நீயெண்ணிச் ச 'கரத்தா' தலை கொண்டாய் * எ ' பதுபோன்ற பாசுர ' றுமுள்ளனவே. இதிறாஸபுராணங்களில் கை றுக்கோரளவில்லை. ஸ்வ த்ந்த்ரனுக்கு ப்ரியதமனானவனே அப்ரியனாவதற்கு எத் தனை நிமிஷமாகும். இ தயும் ஒரு சங் யா க் கொள் . இந்த ச 'காபரிஹாரத்திற்கு இனித்தான் லு த்ரமும் பாஷ்யமும் அவதரிக்கவேணும். அல்லது அவத ரித்துள்ள ஸூத்ரபாஷ்யங்களினாலேயே இந்த சங்கையுங் கூட பரிஹ்ருதமாயிற்றென்னில் தின டங் நிரூபிக்க.

ஸ்துதஸ்து இங்கு ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் *நச பரம் புருஷஸ் ஸத்யஸங் ல்ப: அத்யர்த்தப்ரியம் ஜ்ஞானி ம் லப்த்வா என்ற ஸ்ரீ ஸூக்தி அவதரித்தது எதற் ற வென்னில் பரம புருஷனைப் பெறுவது சேதநனுக்கே புருஷார்த்த மென்றும் இவன் தானே உபாயாநுஷ்டானங்களைப் பண்ணி அவனைப் பெறவேணு மென்றும் இவனே லோக்தா மென்றும்.....இப்படியெல்லாம் தலை கீழாகச் சொல்லி வருகிற ஏக தேசி றின் வாதங் ள் ஆழ்வார ருளிச் செயலைப் பேணுங்குடியிலே தலை காட்டத் தகா என்பது நம்மிராமானுசனுடைய ஸ்வச்சமான திருவுள்

ளம். இதை வெளியிடுதற்கு ஒரு ப்ரஸக்தி யேற்பட்டபடி யால் நல்ல ஸ்தானத்தில் அழகுபட ஸ்ரீஸூக்திகளை அமைத்தருளினார். இவை ஸ்வசக்தி நூ லாகிரியருடைய மதத்திற்கு வஜ்ரகுடாரமென்பதை நாம் பன்னிப்பன்னி யுரைத்திருக்கிறோம். இங்கு இவர்க்கு ஸாய் திறக் ழுண்டே லாவழியென்று நாவலிட்டுழிதருகின்றோம். இது எற்றைக்கு மேழெழ் பிறனிக்கும் வெற்றிபெறும் வார்த் த யென்பது செப்பேடும் கல்வெட்டுமாம். இந்த விஷயத்தை க்ரஹிக்கவும் திறமையற்றவர் ள் இந்த பாஷ்ய ஸூக்தி களையுதாஹரிப்பதும் இ தயுமிங்ே ஆலோசிக்கவேணும்' என்பதும் அந்தோ! அபஹாஸ்யம். ஆலோசி வேண்டியவர்கள் அபிஜ்ஞர் ள். ப்ராமாணி ர் ளான தடஸ்தர் கள் ஆலோசிக்கவேண்டும். ந்ருஸிம்ஹ ப்ரியா ஸம்பாதக ரான ஸ்ரீ வர்ஸு-தேவாசார்ய மஹர்ஷிஸ் ராமி இவ்ொரு விஷயத்தை மாத்திரமாவது தமது பத்ரி யி' ன்கு வி ர் சித்துத் தெளிவு பெறுத்தியருளலாம்.

ஆறு அதய ய

ஸ்வசக்தி ஶ்ரருடைய ஸங்கீதங்களு்கு மிகவும் பொருத்தமாகத் தாளம் போட ஸ்ரீ மதுராந்தகம் ஶ்ரீராகவா சார்ய சிரோமணி யொருவரே வல்லவரென்பது நமது துவரைப்பிரான் திருவருடாக் கண்டபாடம் செய்திருக்கும் பண்டி தேர்த்தமர் ளுக்கு வெகுநாளாகவே விசதம் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி கீர்த்தி மூர்த்தியான ஸ்ரீ ருடபுரம் 'வாமி இவர்க்குத் தந்தருளின ஶியமனம் ' அப்பா. ஶ்ரீ ஶகிதத்தையும் பேனாவையும் கையில் கொள்ளாதிருந்தா யாகில் உன்கு சேஷமமே; பிறகு உன்னிஷ்டம்' என்ப

அப்புத் சக்;

தா . இவர் காஞ்சிக்கு வரும்போ தெல்லாம் இந்த நிய மனத்தை நியமேந பெற்றுவந்தார். எனினும் அது கார்ய காரி யாகவில்லை யந்தோ இவர்க்கு. துவரைப்பிரான் திரு வருளில் இவருடைய ஞானச்சாயம் பெருக்கா றெடுத்து நாடெங்கும் புரண்டு கிடக்கிறது. அதற் றொரு மறுமாற்ற முரைக்க ப்ராப்தியில்லை இன் னமும் . இப்போதும் முகவுரை கொடுக்க முன்வந்து நின்றார்.

தொடங்கும் போதே பெரியவாச்சான் பிள்ளை மேல் பாய்கிறார். பரமபுருஷனுடைய வ்யாப்திக்கு ஆகாச வ்யாப்தியையே ஸகலப்ரமாணங்களும் த்ருஷ்டாந்த மாகக் காட்டி யிருக்கின்றனவாம்; பெரியவாச்சான் பிள்ளை அதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் வேறுக ஸாதித்து விட்டாராம். ‘ பொன் மேனி கண்டேன் ’ என்றும் பொன் மேனி காணப் பெரிது முகப்பன் ” என்றும் ‘ பொன் னிவர் மேனி ” என்றும் பல ஆழ்வார்கள் பேசியிருக்க, “ சுட்டுரைத்த நன் பொன் உன் திருமேனி யொளி யொவ்வாது ’ என்று நம்மாழ்வார் அதனை அநியாயமாகக் கண்டித்து விட்டார்; ‘ கைவண்ணம் தாமரை வாய்கமலம் போலும் கண்ணிணையுமவிந்தம் அடியும் அஃதே ’ என்றுத் போல் பல விடங்களில் பேசியிருக்க அதற்கு நேர் விரோதமாக “ சுட்டுரைக்கில் தாமரை நின் கண்பாதம் கையொவ்வா ’ என்றும் சுவ்வாழ்வாரே கண்டனம் கூறிவிட்டார் என்றிப்படி பழிக்கும் மேதாவிகள் பலரைக் கண்டிருக்கிறோமே. அன்னவர் திரளுக்குத் தலைவரிவர் போலும்,

உண்மை கேண்மின். வ்யாப்தி விஷயத்தில் ஆகாசத்தைத் த்ருஷ்டாந்தமாகக் கூறுவது ஒரு வகைக்கு. ஒரு வகையில் அது த்ருஷ்டாந்தமாகப் போராது என்று

கழிப்பது முண்டு. நம் ஆசாரியர் என் திவ்யகரந்தங் களில் மாணவமாணவர்களுக்கல்லது இது தெரியவிரகில்லை. பகவானுடைய வ்யாப்தியானது யரிக்கைக்கா நியமநத் திற்கா . ஆகாசத்தின் வ்யாப்தியானது அதற்காகவல்ல. ஆகவே ஆகாசம் வ்யாபிப்பது போலன்றிக்கே ஈன்று சொல்லுவதும் வழுவற்றது. நியந்த்ருத்வ விசிஷ்டவ்யா பகத்வம் பகவானுக்கு, தத்ரஹித வ்யாபகத்வம் ஆகா சாதி களுக்கு என்று ஸாமான்யமாகச் சொல்லுகிறபுடை இது. இன்னமும் உட்புகுந்து விசேஷித்து விமர்சித்துச் சொல் லும் புடைகள் நம்முடைய தூல்களிலே விசதம்.

இறந்துபோனவர்களுக்குக் கெல்லாம் உயிருள்ளதாக வைத்துப் பேசுவது சிலருடைய பழக்கம். அந்த முறையில்த் பலவாண்டுகட்கு முன்பு இறந்தொழிந்த புத்தகங் ளுக்கு இன்னமும் உயிர் இருப்பதாக மருண்டு இவர் ' சுவரகூணியின் மூலம் ' என்றும் ' தி. ஈ சடகோபா சார்யர் ஸ்வாமி தமது அநுபந்த க்ரந்தத்தில் ' என்றும் எழுதுவதனால் ஒரு பாமரன் கூட வஞ்சிக்கப் பெறான் இவரெடுத்துக்காட்டும் சுவடிகளெல்லாம் பிறப்பகத்தே மாண்டொழிந்தவை யென்பது மூவுலகமறியுமே. பிஷ்ட பேஷணத்தினால் பயனென்னே? இந்த ஸர்வ சக்தி புத்தகத் தின் பின் அட்டையில் விண்ணப்பமென்று மருடமிட்டு ' அந்த புத்தகமுள்ளது, இந்த பத்திரிகைகள் உள்ளன என்று விளம்பரம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றதே உண்மையில்த் ஒரு புத்தகத்திற்காவது ஒரு பத்திரிகைக்காவது உயிருண்டா? அவரவருள்ளத்திற்கு உண்மை தெரியாதா? * உத்யாந பத்ராதிப பாக்யமாலா விக்ரய நிலயங்களில் சென்று வீற்றிருந்து 22 புத்தகங்களையும் வாங்கிப்பார்த்

தால் தத்துவம் தெரியுமே. இனி புதிதாக வாங்கிப்பார்க்க வேணுமோ? இவ்விஷயங்களில் த்ருஷ்டியில்லாதவர்கள் ஒருநாளும் ஒன்றையும் பார்க்கப்போகிறதில்லை. த்ருஷ்டியுள்ளவர்கள் ஒவ்வொன்றையும் உள்ளத்தில் பதியவைத்துக் கொண்டேயுள்ளார்கள். 1948 ஆம் ஆண்டிலு் கூடவா இப்படிப்பட்ட விப்ரலம்பர்கள் தோன்றுகிறார்கள்? என்று முக்கிலே விசரலை வைப்பார் பலருளர்.

ஸ்ரீ கோபாலாசார்யருடைய ம்ரகஷிணி தேசிக வலக்தி ஜயத்வஜமாலா சில் மறைந்துபோய் பத்தெட்டு ருஷமாணலும் சடகோபாசாரியருடைய அநுபத்தார்தம் பரமார்த்தராகையில் பாறியொழிந்து பத்தெட்டுமாதமேயன்றே ஆயிற்று. அதன்மேல் அர் தாமணிமாடத்து உம் எத்தான் படியிலன்றே ாழ்வது. முலை முடுக்கு எில் மறந்து கிடப்பவர்களை யெல்லாம் பிடித்திழுத்து அவர் ளுடைய அவஜ்ஞைய நினைப்பூட்டிக் களி நினைவுபோலுமிர்ட்டு. லோ ரந்தரஞ்சென்ற சேட்லூரார் போ்வா ரயும்பிடித்திழுக்குமிவர் ள் இவ்வு கிலுள்ள ர விட்டிடுவர்களோ? விஷயத்தில் செல்வோம்.

குணங்களில் அந்தர்வ்யாப்திகிடையாதென்று ளாதித்திருக்கிற தென்சாரியர்கள் அகடிதகடநாசக்தியாடு குணங்களிலும் அது கூடுமென்று ஏன் கருதலாகாதென்று கேட்கிறார். இதற்குச் சொல்லுகிறோம். ஸ்வாமி யாயஸித்தாஞ்சனத்தில் ஈச்வர பரிச்சேதத்தின் ஆரம்பத்தில் ஏழெட்டு விதமாக ஈச்வர லக்ஷணம் அருளிச் செய்கிறார் அக்கு ஸ்வஜ்ஞா ஸ்வேர ஸகலத்ரவ்ய சரீரகத்வம் என்பதும் ஒரு லக்ஷணமாக ள்ளது. தன்னுடைய ஜ்ஞானமும் தானும் தவிர மற்ற ஸத்ரவ்யங் ளையும் சரீரமாகக்

ஆறாம் அத்யாயம்

கொண்டிருக்கக் கூடாமென்கிறார். ஸ் ஜ்ஞானத் த
 மும் தன்னையும் சர்மமாகக்கொண்டிருப்பதாக ஏன் நிதி
 வில்லையென்று கேஷிப்பாராருமில்லை. அப்படிச்சொன்
 னால் சொல்லுமவர்க்கொரு அசட்டுத்தனம் விளக்குமே
 யல்லது அத்தலைக்கொரு ப்ரபாவம் விளங்காதிறே தேவ
 தத்தன் தரையிலிருந்து ஏழா து மாடிக்கு எழும்பிவிட்டா
 னென்றால் இதனால் ஒரு அப்புதசக்தி தோன்றும். அவ
 னே மேலில் நின்றும் கீழே குதித்தானென்றால் இதிலென்
 ன வியப்புத்தோன்றும். அகடித கடநாசக்திக்கு எங்கு
 ப்ரகாசம் எங்கு அப்ரகாசம் என்பதுகூடத் தெரியாம
 வடி ஹிஜ்ஜாஃ வடி அஹிஜ்ஜாஃ தானே?.

விருத்த ஸமுச்சயங் கொள் ளார் அகடிதகடநாசக்தி
 யக் கொண்டு அது கொள்ளில் அவர் னைக் கண்டிக்க
 முடியுமோ? என்று டேப் ளர் ள் விருத்த ஸமுச்சய
 மாவது என்ன? அதனால் பக ளனுக்கு என்ன அதிசயம்
 தேறுகிறது? என்பதை விசதமா நிரூபித்துக் ளட்ட
 வேண்டும். த்வைதமும் உண்டு அத்வைதமும் உண்டு ளன்
 பவர் ளன்றோ விசிஷ்டாத்வைதி ள். இதுவும் விருத்த
 ஸமுச்சயந்தானே யென்று ஒரு மஹாமஹோபாத்யாயர்
 எழுதியுள்ளார். அது கிடக்க; * ள்ஞரவும் செல்வம் பதி
 கத்தை நிர்வஹிக்கின்ற தேசிகன் தாமே இங்கு விருத்த
 ஸமுச்சயம் சொல்லிற்றா வும் இது அ டிதகடநா சக்தியி
 னாலே கூடிற்றுகவும் ளாதித் திருப்பதா முன்னமே
 நிரூபித்திருக்கிறோம்; அதற்கு விடை வெளிவர ளும்.

ஒரே கேள்விக்கு இவர் ள் விடை கூற வேண்டும்;
 பகவானுக்கு அகடிதகடநா சக்தி உண்டென்கிறார்களா ?
 இல்லவே யில்லை யென்கிறார்களா ? உண்டெனில் அதற்கு

அப்புத சக்தி

எங்கே உபயோ மென்கிரர்கள் ? இதற்கு ஒரு நாளும் ஸமஞ்ஜஸமான உத்தரம் இவர்கள் வாயில் வாராதுகிடர் இந்த ஸர்வசக்தி நூலிலேயே (பக் 33ல்) நரஸிம்ஹத்வம் என மகுடமிட்டு எழுதியிருப்பதொன்றே போருமே; ஒரு பாகத்தில் ஸிம்ஹத்வமும் மற்றொரு பாகத்தில் நரத்வமும் வ்யவஸ்திதமாகவே யிருப்பதால் விருத்தஸமாவேசமில்லை' என்று முடிக்கிறார். இதே நரஸிம்ஹாவதாரத்தை பட்டர் அநுபவிக்குமிடத்து விருத்தே வையகாஸுகடித ஸமானாதி கரணே ந்ருஸிம்ஹத்வே பிப்ரத் ' என்று நிஸ்ஸந்தேஹமாக அருளியுள்ளார். இவர்களுடைய மகோராஜ்யத்தில் எந்த ப்ரமாணமும் விலைச் செல்லாதன்றே. ' இரணியன் அன்று இறந்திலன் இன்னமு முளன்கிடாய் என்பராம் ஞானப்பிரான்.

ஏழாம அப்பாபம

இவருடைய வாதங்களெல்லாம் அப்ராமானிகமான வயென்று நாம் நிரூபித்து வெளியிட்ட புத்தகங்களை ப்ராமானிகபண்டிதர்களுக்கு அனுப்புகிறோம்; அபிப்ராயம் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று நாம் சிறிதும் வீரும்பாமலீருக் கவும் அவர்கள் தாமாகவே அவசாப்ரதிபேதிரே' என்ற ணக்கில் தங்களுடைய திருவுள்ளவுகப்பை உலகமறிந்து உகக்கத்தெரிவித்தருளுகிறார்கள். நரஸிம்ஹாவதாஹேது நிர்ணயம் விபவாவதார சோகதத்வம் என்கிற இரண்டு வியாஸ்களும் இவருடைய [உத்யான பத்ராதிபருடைய] விபரீத வாதங்களுக்கு மறுப்பாகவே எம்மால் எழுதி வெளியிடப்பட்டன இவற்றைக் கடாஷித்த விதான்களில் பலர் தம்மம் உகப்பை நமக்குத் தெரிவித்தருளினார். அன்னவர்களுள் ந்ருஸிம்ஹப்ரியா பத்ராதிபராய் மஹாப்

ராமானிகபென்று உலகம் நிறைந்த புகழாளரான ஸ்ரீமத் மாம்பலம் S. வாஸுதேவாசார்ய ஸ்வாமி அநுகூலித் தருளின ஸ்ரீமுகம் வடமொழியிலும் தென் மொழியிலும் வெளிவந்துள்ளது; வித்வான்கள் யாவராலும் கடாசுஷீக்பப் பெற்றது. இந்த வாஸுதேவாசார்ய ஸ்வாமி மநஸ்ஸா ஸூயத்திற்கு மாறாகவோ ஒருவருடைய முகதாசூண்யத் திற்காகவோ சிர்ப்பத்தத்திற்காகவோ ஒரு அக்ஷரம் எழுதுவாரா? ப்ராமானிகமான விஷயங்களைக் கண்டவாறே ப்ராமானிகர்கள் பரவசமாக உகந்து எழுதுகிறார்கள்.

சிறு பயல்கள் செத்த பாம்பைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு சில சிறுவர்களை அச்சமுறுத்திப் போது போக்குமா போலே என்றக்கோ மடிந்து போன விஷயங்களை யெல்லாம் இன்னமுமிவர் (உத்யாநபத்திரிகையில்) 'வைதிகம்' என்றும் 'வரத்தால் வலிநீணத்து' என்றும் ராவணப்ரணதி: என்றும் ப்ரதிபோதம் என்றும் மகுடமிட் டெழுதிப் பழம்பாட்டுடையே பாடிக் கொண்டிருப்பதில் மயஞ்சுவா ராரோ. இவர் விண்ணிடி ராதக்ாரென்பதை ஒவ்வொரு விஷயங்ொண்டும் உலமறிந்துள்ளது. நாம் ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் மத்யஸ்த வித்வான்களின் அபிநந்தனத்தை உலமறியப் பெற்றிருக்கிறோம். அவர்களையும் அதிசேஷிப்பதொன்றே இவரின் தது. இவர்க்குத் துணைநிற்ப ர்துவரைப்பிரான் திருவருளில் (பக்கம் 14ல்) தண்டகாரண்ய மாரீசென்று விருது பெற்ற வெருவரேயாவர். அவர் இவருடைய ஸர்வசக்திச் சுவடியை வெகு அச்சரியமாகப் பரிசோதித்துக் கொடுத்த தாமுப்பில் தோத்திரமுள்ளது தமக்கே விஷயம் புரியாதபடி இரெழுதி புத்தத்தின் விஷயம் அவருடைய புத்திக்கும் எட்டவில்லை யென்பதை இரண்டு மூன்று விஷயங்களைக் கொண்டு மூதலிகிறேன்.

எ - டா அ த் பா ப ம

(1) ஸர்வசக்தியில் (பக்ம் 10' வரி 2ல்) 'மண்பாத திரத்திற்கும்' என்றுள்ளது இது அந்விதம். மண்

பாத்திற்கும்' என்று வக்தாவுக்கு விவகையாம். அச்சுக்கூத்தின் அருகிலேயே யிருந்து திருத்திக்கொடுத்தவாயிந்த சோதகர். இதை அச்சுப் பிழையென்று எண்ணக்கூடுமோ? ஹஸ்துப் பிழைதானே. விஷயக்ரஹணமில்லையென்பதே தேறும். (2) ஸர்வசக்தியில் (ப' 14ல் வரி 18ல்) ஐயந்த பட்டனுடைய வாக்கியத்தில் கூலுவாறு மாறிற்று என்று எழுதினார். சோதகர் 'கமுபலபாமஹே' என்று திருத்தி விட்டார். அடுத்தபடியாக 'ததுபலம்பி அஸ்த்யேவ' என்றிருப்பதால் இதன் முன்னே உபலபாமஹே தான் இருக்க வேண்டுமென்று மாரீசர் கொண்டா ரென்பது மறைக்க முடியாதது. மிச்சி சிறுவிஷயமும் க்ரஹிக்கவில்லாத சோதகரைப் புழுவதென்றோ? (3) ஸர்வசக்தி (பக் 25ல் வரி 13ல்) 'ப்ரவ்ருத்திக்க மாட்டாது' என்றுள்ளது. லேசகர், சோதகர் இருவரும் மருண்ட இடங்கள் இதுபோல் ப பல. ப்ரவ்ருத்திக்ரஹண உபஸர்க் ததைத் தள்ளி விட்டால் உள்ளசொல் 'வ்ருத்திக்க' என்பதே யாம். எங்கே கண்ட சொல் இது? (4) ப்ரம்மம் என்றும் ப்ரம்மம் என்றும், பலவிடங்களில் விழுந்துவிட்டதாம்; இதை ப்ரம்மம் என்று திருத்தவேண்டுமென்று முடிவில் காட்டுகிறார். இதெல்லாம் அச்சுப் பிழையென்று பாமர னும் சினைக்கவொண்ணாமோ? ஜ்ஞானமென்பது ஜ்ஞான மென்று நூறிட்களில் விழுந்துவிட்டதாம் இதற்கும் திருத்தம் காட்டுகிறார். அந்தோ இதுவா அச்சுப்பிழை? இந்த லேசக சோதகர்கள் இருவருமே ப்ரம்மம் தங்களைப் புழுவதுகொள்ள விரியார் என்பது திடமாயிற்று.

இன்னுமொன்று சொல்லி முடிப்போம்; தி. ந. வீர ரா வாசாரியரிடத்தில் க்ருதஜ்ஞதை காட்டும் வாக்கியத்தில் அடியேனுக்குக் கொடாது தானே ஹித்த என்கிறார். தானே என்பதில் விவகையமான வ்யக்திக்கு ஏசுநிர்தேசமிருந்தால்தான் தானே என்னலாம்; பஹுசநிர்தேசமுள்ளவிடத்தில் தானே என்பதுதான் பொருந்தும். இங்கு வாக்கியத்தைப்பார்க்க இப்படி

சுகந்திக் கேண்டிய பிழை இர்களது சுவடி எல்
 ரடிக்கு..... ன்கிற நியாயமா ப்பலபல கிடைக்கும்
 .தோஷம் தேடுகிறீரோ. எ ன்று தேட்ட ர்க்கு இல்லை
 குணந்தான் தேடுகிறேன் என்று விடைகூறின் த
 ப்ரணித்தம். அதற்கு இவர்களுடைய சுவடிகளே முக்கிய
 மா ர இலக்கு. மிகவும் சந் ல் கங் ளான இவ்விஷயங்
 களை எடுத்தெழுத மக் டே லஜ் ஜயண்டு ஆனாலும்
 சிறுவிஷயம் முதற்கொண்டு பெரிய விஷய ி வரை சில்
 இவர்களது மருளுமிருளும் இத்த கத்தென்று எடுத்துக்
 ரட்டாதிருக் முடியவில்லையே.

உத்யா ர் உபக்ரமத்தில் எழுதுகிறார்— இவ்விஷயம்
 அதிகஹநமானது; இய ற ரயி் எளிய டயிலேயே
 எழுதியிருக்கிறேன். ஆ யினும் விஷய ரம்பிரயத்தால்
 சிசுபணம் கடினமாகே புலப்படும் ன்று. சசுரா
 வலியம் விஅழி. டமொழி பயிலாதவர் ளுக்கு இவ்விஷ
 யம் னர் ரத்தமா அவகாஹி் மாட்டாது என்றே நம்மு
 டய ப்ரஹ்ம யாப்தி பரிஷ் ரியா டமொழியிலேயே
 அ தரி் தது. அதற்கு டமொழியிலேயேயன்றே விடை
 கூறவேண்டும். இது ரயில் அத்தலையி் 10 பேர்கள்
 ரமுதியாயிற்று ஒரு ரா து டமொழியில் எழுதிற்
 றுண்டு ர? வசவுகளை நிரப்பி ச்ரோ களை இயற்ற வல்ல
 ரே இவரும். அதிலொரு கு றயில்லை நம்மைநோ கி
 பட்டையி் டரமம் போடுகிறுனி ன் என்று ச்லோக
 மியற்றுக்கிறிவர். இ ர் மொட்ட ரமமிட்டால் டரம்
 பி் டநாமமிட்க்காதோ? இத்த ய டமொழிக
 ளாலென்னாகும்? மூன்று ருஷமா ஓயாதவிவாதங்கள்
 டபெற்று ருகின்றன. உத்யா ரு டய [ஏற்குறைய
 தாறு] டழல்களை நன்கு வி க்கி இருபது புத்த ளுக்கு
 மே டமொழியிலும் டென்மொழியிலும் டெளியிடப்
 பட்டிருக்கின்றன ஓ டெ ரன் றயும் ர ரிகர் ள்
 எடுத்துப் பார்க்குந்தோறும் உத்யாநர் உ குக்குச் செய்
 யும் உதவியெ டே . எ று உ ப்பதா டே ழீமு மருள்

கிரர்கள். அந்த பூநீமுகங்களில் சில அச்சாகியுமுள்ளனவே. மற்ற பூநீமுகங்களெல்லாம் ஒரு தட்டாயும் பூநீ ராஸு தேவாசாரிய மஹர்ஷியின் பூநீமுகம் ஒரு தட்டாயுமன்றேயுள்ளது.

வனதாவதா வஸ்புதி றெவிநீ நு:

விபிராந்திவிபு ததி திபர- ஷ்வாஷெ.

வெஜாசூவஸவ ஷ்வநிபஸூரக

பூவஜிவநௌகுகூ நஜஜிஹதிஜா ।

பூலாணபூஹீணம் நகிந்திவிவாஜ:

பூலாணாவவ ஃஃ நெநபாசுதிவா

நலநாணவெகபூவீநெநிஷகநெஜூ:

கூதீவிஷ்வஜாநாஷ - ஹநெஷ்வகூ - ஃஃ ॥

பீடிதாதாயாணாஜ நாகம்வாயாரதி கஜநாமூவாஜ

வூஷமிரிசிரிமிரிசுணௌ வீகெஷ்தாம் பரபாஷஷ - த

சீ பாஷ ॥

பூநீ காசி பிரதிவாதி பாயம் ர

ஷ ணம் கராசாரிபர்

இயற்றிய

அத்புதசக்தி

அல்லது

அஷ்டாதாரி

முற்றிற்று.